

Σημ.—Όταν γείνη ἀνάγκη πλειοτέρας ἀναβάσεως, ἢ καταβάσεως, ἐκτείνομεν τὴν κλίμακα πρὸς τὰ ἄνω (ὀξύ), ἢ πρὸς τὰ κάτω (βαρύ), ὡς εἶνε διὰ στιγμῶν ἐσχηματισμένη (δὲς διαπασῶν).

Γυμνάσματα. Ἐπὶ τῆς κλίμακας ἂς ἐκγυμνασθῶσιν οἱ μαθηταὶ ψάλλοντες αὐτήν,

α') Ἐν συνεχεῖ (*) ἀναβάσει καὶ καταβάσει τριῶν φθόγγων ἀπὸ τῆς βάσεως **Πα·** ὡς **Πα—Βου, Γα, Δι—Δι—Γα, Βου, Πα·** ἢ **Πα, Βου, Γα, Δι, Γα, Βου, Πα.**

β') Ἐν συνεχεῖ ἀναβάσει καὶ καταβάσει τεσσάρων φθόγγων ὡς **Πα—Βου, Γα, Δι, Κε—Κε—Δι, Γα, Βου, Πα·** ἢ **Πα, Βου, Γα, Δι, Κε, Δι, Γα, Βου, Πα.**

γ') Ἐν συνεχεῖ ἀναβάσει καὶ καταβάσει ὅλων τῶν φθόγγων τῆς πρωτοτύπου κλίμακος ὡς **Πα, Βου, Γα, Δι, Κε, Ζω, Νη, Πά—Πά, Νη, Ζω, Κε, Δι, Γα, Βου, Πα.**

δ') Ἐν συνεχεῖ ἀναβάσει δύο φθόγγων ἀπὸ τῆς βάσεως καὶ καταβάσει ενός ὡς **Πα—Βου, Γα—Βου, Γα, Δι—Γα, Δι, Κε—Δι, Κε, Ζω—Κε, Ζω, Νη—Ζω, Νη, Πα.**

(*) **Συνεχῆς** λέγεται ἡ ἀνάβασις, ἢ ἡ κατάβασις ὅταν οἱ φθόγγοι διαδέχωνται ἀλλήλους ἐν τῇ κλίμακῃ, χωρὶς τις ἐξ αὐτῶν νὰ παραλείπεται. Τοῦναντίον δέ, ὅταν ἐν τῷ μεταξὺ εἶς, ἢ πολλοὶ φθόγγοι παραλείπωνται, τότε ἡ ἀνάβασις, ἢ ἡ κατάβασις λέγεται ὑπερβατή ὡς **Πα, Γα, Ζω, Πα, ἢ Πα, Κε, Γα, Πα.**

καὶ τὰνάπαλιν,

Ἐν συνεχεῖ κατα-
βάσει δύο φθόγγων
καὶ ἀναβάσει ἐνός·
ὡς Πά, Νη, Ζω—
Νη, Ζω, Κε—Ζω,
Κε, Δι—Κε, Δι,
Γα—Δι, Γα, Βου
—Γα, Βου, Πα.

ε) Ἐν συνεχεῖ ἀνα-
βάσει τριῶν φθόγγων
ἀπὸ τῆς βάσεως
καὶ καταβάσει δύο·
ὡς Πα—Βου, Γα,
Δι—Γα, Βου—Γα,
Δι, Κε—Δι, Γα—
Δι, Κε, Ζω—Κε,
Δι—Κε, Ζω, Νη
—Ζω, Κε—Ζω,
Νη, Πά.

καὶ τὰνάπαλιν,

Ἐν συνεχεῖ κατα-
βάσει τριῶν φθόγγων
καὶ ἀναβάσει
δύο· ὡς Πά, — Νη,
Ζω, Κε—Ζω, Νη—
Ζω, Κε, Δι—Κε,
Ζω—Κε, Δι, Γα
—Δι, Κε—Δι, Γα,
Βου—Γα, Δι—Γα,
Βου, Πα.

Πρωτότυπος

Διατονικὴ κλίμαξ

12	Δι
8	Γα
10	Βου
12	Πα
8	Νη
10	Ζω
12	Κε
12	Δι
8	Γα
10	Βου
12	Πα
12	Νη
8	Ζω
10	Κε
12	Δι

Φθόγγοι

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ποσοτικοὶ χαρακτῆρες.

§ 4. Πρὸς ἀπαρτισμὸν πάσης ἐκκλησιαστικῆς μελωδίας μεταχειριζόμεθα συμβολικά τινα σημεῖα, ἅτινα **χαρακτῆρας** ποσοτικοὺς ὀνομάζομεν, ὡς δηλοῦντας τὸ ποσὸν τῆς ισότητος, ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως τῆς φωνῆς. Εἶνε δὲ οὗτοι δέκα, οἱ ἐξῆς·

↵	ἴσον
—	ὀλίγον
↶	πετασθῆ
⋈	κεντήματα
⋋	κέντημα
⋌	ὕψηλὴ
↷	ἀπόστροφος
⋍	ὑποβροὴ
↷	ἐλαθρὸν
↵	χαμηλὴ

δικαιρούμενοι εἰς τρεῖς τάξεις· α') εἰς τὸ ἴσον (↵), δηλοῦν τὴν ισότητα, β') εἰς ἀνιόντας, ἥτοι χαρα-

κτῆρας δηλοῦντας τὴν ἀνάβασιν τῆς φωνῆς (—, ∪, ∩, ∪, ∩) καὶ γ) εἰς κατιόντας, ἡ χαρκκτῆρας δηλοῦντας τὴν κατὰβασιν (∩, ∪, ∩, ∪).

§ 5. Ἡ δύναμις ἐνὸς ἐκάστου τῶν ποσοτικῶν χαρκκτῆρων εἶνε διάφορος.

1. Τὸ ἴσον (—) δηλοῖ τὴν ἰσότητα, οὔτε δηλ. ἀνάβασιν οὔτε κατὰβασιν, ἀλλ' ἐπανάληψιν τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρκκτῆρος.

2. Τὸ ὀλίγον (—) δηλοῖ τὴν ἀνάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρκκτῆρος.

3. Ἡ πεταστὴ (∩) δηλοῖ καὶ αὕτη ἀνάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρκκτῆρος, ἀλλὰ μετὰ πτήσεώς τινος τῆς φωνῆς.

4. Τὰ κεντῦματα (∩) δηλοῦσιν ἐλαφρῶς πως τὴν ἀνάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῶν χαρκκτῆρος.

5. Τὸ κέντημα (∩), ὅπερ ἀπλοῦν οὐδέποτε τίθεται, ἀλλὰ πάντοτε ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀλίγου ἢ τῆς πεταστῆς, δηλοῖ τὴν ἀνάβασιν δύο διαστημάτων ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρκκτῆρος ὑπερβατῶς, παρατιωπιωμένου τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἐνὸς φθόγγου.

6. Ἡ ὑψηλὴ (∩) καὶ αὕτη ἀπλῶς οὐδέποτε τίθεται, ἀλλὰ πάντοτε ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀλίγου, ἢ τῆς πεταστῆς· δηλοῖ δὲ τὴν ἀνάβασιν τεσσάρων διαστημάτων ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρκκτῆρος

ὑπερβατῶς, παρασιωπωμένων τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τριῶν φθόγγων.

7. 'Η ἀποστροφὸς (↵) δηλοῖ κατάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρακτῆρος.

8. 'Η ὑπορροή (•) δηλοῖ κατάβασιν δύο διαστημάτων ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρακτῆρος συνεχῶς, φθειγμένων ἀμροτέρων.

9. Τὸ ἐλαφρόν (↶) δηλοῖ καὶ τοῦτο κατάβασιν δύο διαστημάτων ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος, ἀλλ' ὑπερβατῶς, παρασιωπωμένου τοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἐνὸς φθόγγου. Ἐν συνθέσει δὲ μετὰ τῆς ἀποστροφῆς ↵↶ (βλ. π. § 8) δηλοῖ κατάβασιν ἐνὸς διαστήματος ἀπὸ τοῦ φθόγγου τῆς ἀποστροφῆς.

10. 'Η χαμηλὴ (↷) δὲ τέλος δηλοῖ κατάβασιν τεσσάρων διαστημάτων ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτῆς χαρακτῆρος, ὑπερβατῶς, παρασιωπωμένων τῶν ἐν τῷ μεταξὺ τριῶν φθόγγων.

Ἑρωτήσεις.— Τίνες τῶν χαρακτήρων δηλοῦσι τὴν ἀνάβασιν ἐνὸς διαστήματος καὶ τίς ἡ διαφορὰ ἐν τῇ ἀναβάσει; — Τίνες τῶν χαρακτήρων δηλοῦσι τὴν ὑπερβατὴν ἀνάβασιν καὶ πῶς τίθενται; — Τίνες χαρακτῆρες δηλοῦσι τὴν συνεχῇ κατάβασιν; — Τίνες τὴν ὑπερβατὴν κατάβασιν; — Τίς ἡ διαφορὰ μεταξὺ • καὶ ↶ ἐν τῇ καταβάσει; — Τίς ὁ πρὸ τοῦ Δι καὶ μετ' αὐτὸν φθόγγος; — Τίς ὁ πρὸ τοῦ Ζω καὶ μετ' αὐτὸν φθόγγος;

-- Τίς ὁ πρὸ τοῦ Πα καὶ μετ' αὐτὸν φθόγγος;—Τί διάστημα εἶνε τὸ μεταξὺ τῶν φθόγγων Βου—Γα, ἢ Κε—Ζω, ἢ Νη—Πά;—Τίνες τῶν φθόγγων περιλαμβάνονται μεταξὺ τοῦ Γα—Ζω, ἢ τοῦ Δι—Πά;—Πόσα τριήματα περιλαμβάνονται εἰς τὰ τρία πρῶτα διαστήματα καὶ πόσα εἰς τὰ τρία τελευταῖα;

Γύμνασμα 1. (*)

Πα	Βου	Γα	Δι	Κε	Ζω	Νη	Πά	π'	Πά	Νη
Ζω	Κε	Δι	Γα	Βου	Πα	α	π	π	Πα	Βου
Γα	Γα	Δι	Δι	Κε	Κε	Ζω	Ζω	Νη		
Νη	Πά	Πά	π'	Πά	Πά	Νη	Νη	Ζω	Ζω	
Κε	Κε	Δι	Δι	Γα	Γα	Βου	Βου	Πα		π
										q

(*) Ἐν τοῖς γυμνάσμασιν ὁ διδάσκων ἄς παρενέργη τινὰ περιχρονικῶν (§ 12) καὶ μαρτυριῶν (τεῦχ. Β'. § 10).

Γύμνασμα 2.

7 π η Πα Βου Γα γα Βου Γα γα Δι
 Γα Δι Κε κε Δι Κε κε Ζω Κε Ζω
 Νη νη Ζω Νη νη Πα πα α π' Πα Νη Ζω
 ζω Νη Ζω ζω Κε Ζω Κε Δι δι Κε
 Δι δι Γα Δι Γα Βου ου Γα Βου ου Πα πα α π

Γύμνασμα 3.

2 π η Πα Νη Ζω Νη Πα Βου Πα Νη Πα Βου
 Γα Βου Πα Βου Γα Δι Κε Δι Γα Βου Γα
 Δι Κε Ζω Νη Ζω Κε Δι Κε Ζω Νη

Πα Νη Ζω Κε Δι Γα Δι Κε Δι Γα Βου Πα

Βου Γα Δι Γα Βου Πα Νη Πα Βου Γα

Βου Πα Νη Ζω Νη Πα α π
9

Γύμνασμα 4.

π
9
π
9
π
9

Γύμνασμα 5.

κ
9
π
9
6
κ
π
9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Σύνθεσις τῶν ποσοτικῶν χαρακτήρων.

§ 6. Ἰνὰ διαφοροτρόπως ποικίλωμεν ἐν τῇ ἀναβάσει καὶ καταβάσει τῶν φθόγγων μελωδῆμά τι, μεταχειριζόμεθα τοὺς ποσοτικούς χαρακτῆρας ἐν συνθέσει μετ' ἀλλήλων.

§ 7. Γίνεται δὲ ἡ σύνθεσις κατὰ τρεῖς τρόπους·

α') Ἐν παραθέσει (σύνθεσις παραθετική), καθ' ἣν δύο χαρακτῆρων συντιθεμένων οἱ φθόγγοι ἐκφωνοῦνται ὁ μὲν μετὰ τὸν δέ· ὡς $\underline{\underline{u}}$, $\underline{\underline{u}}$.

β') Ἐν παραπληρώσει (σύνθεσις παραπληρωματική), καθ' ἣν χαρακτήρ τις ($\underline{\quad}$, ἢ $\underline{\quad}$) ὑποτασσόμενος εἰς τοὺς ἐρ' ἑαυτοῦ χαρακτῆρας ἀπόλλυσι τὴν ποσότητα αὐτοῦ· ὡς $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$ κτλ.

Σημ.—Ἡ πεταστὴ φυλάττει καὶ μετὰ τὴν ὑποταγὴν τὴν πτητικὴν αὐτῆς ιδιότητα.

γ') Ἐν ἐνεργείᾳ (σύνθεσις ἐνεργητική), καθ' ἣν δύο ἢ τριῶν χαρακτῆρων συντιθεμένων, εἰς καὶ μόνος φθόγγος παράγεται (ἐνεργεῖται), ἐπιπροστιθεμένης τῆς ποσότητος τοῦ ἐνὸς ἢ τῶν δύο ἐπὶ τοῦ ἐτέρου· ὡς $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$, $\underline{\quad}$ κτλ.

§ 8. Σύνθεσις λογίζεται καὶ τὸ συνεχὲς ἐλαφρὸν

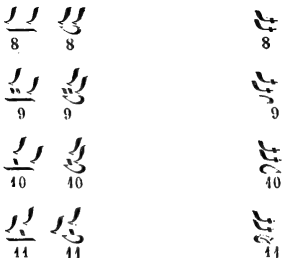
αὐτῇ, ἐν ᾗ ἡ ποσότης ἐνὸς γθόγγου παρχλείπεται, αἰεὶ ᾗτο $\underbrace{\hspace{1cm}}$ (βλπ. § 20).

§ 19. Ὑπὸ ἄλλην ἐποψιν θεωρουμένη ἡ σύνθεσις δύναται νὰ ὀνομασθῇ 1) σύνθεσις ἐν ἰσότητι καὶ συνεχεῖ ἀναβάσει καὶ καταβάσει $\underbrace{\hspace{1cm}}$, $\underbrace{\hspace{1cm}}$, $\underbrace{\hspace{1cm}}$, | $\underbrace{\hspace{1cm}}$
0 0 0 1 1

$\underbrace{\hspace{1cm}}$, $\underbrace{\hspace{1cm}}$, $\underbrace{\hspace{1cm}}$, $\underbrace{\hspace{1cm}}$, $\underbrace{\hspace{1cm}}$ καὶ 2) σύνθε-
1 2 2 1, 1 2, 1 2, 1

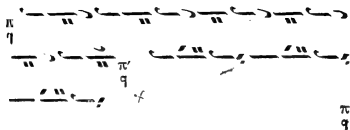
σι, ἐν ὑπερβάτῃ ἀναβάσει καὶ καταβάσει ὥς

$\underbrace{\hspace{1cm}}$	$\underbrace{\hspace{1cm}}$	$\underbrace{\hspace{1cm}}$	$\underbrace{\hspace{1cm}}$
2	2	2	2
$\underbrace{\hspace{1cm}}$	$\underbrace{\hspace{1cm}}$		$\underbrace{\hspace{1cm}}$
3	3		3
$\underbrace{\hspace{1cm}}$	$\underbrace{\hspace{1cm}}$		$\underbrace{\hspace{1cm}}$
4	4		4
$\underbrace{\hspace{1cm}}$	$\underbrace{\hspace{1cm}}$		$\underbrace{\hspace{1cm}}$
5	5		5
$\underbrace{\hspace{1cm}}$	$\underbrace{\hspace{1cm}}$		$\underbrace{\hspace{1cm}}$
6	6		6
$\underbrace{\hspace{1cm}}$	$\underbrace{\hspace{1cm}}$		$\underbrace{\hspace{1cm}}$
7	7		7

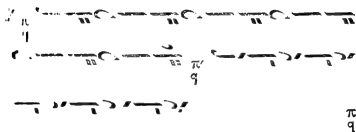


Ἑρωτήσεις.—1) Ἐν ἀναβάσει τίς ὁ α' (γ', ε', ζ') ἀπὸ τοῦ Πα φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίς ὁ β' (γ', ς', η', ι') ἀπὸ τοῦ Νη φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίς ὁ δ' (η', θ', ια') ἀπὸ τοῦ Βου φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—2) Ἐν καταβάσει τίς ὁ β' (γ', ε', η') ἀπὸ τοῦ Δι φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίς ὁ α' (γ', δ', ς', ζ') ἀπὸ τοῦ Κε φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίς ὁ β' (ε', ζ', θ') ἀπὸ τοῦ Πα φθόγγος καὶ πῶς σημειοῦται;—Τίνες τῶν ἀνωτέρω συνθέσεων εἶνε παραθετικά;—Τίνες παραπληρωματικά;—Τίνες ἐνεργητικά;—Γράψατε τὰς παραπληρωματικὰς συνθέσεις.

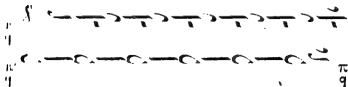
Γύμνησμα 6.



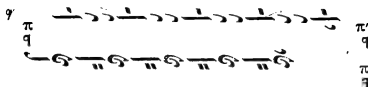
Γύμνασμα 7.



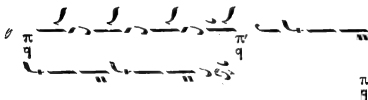
Γύμνασμα 8.



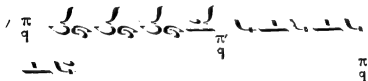
Γύμνασμα 9.



Γύμνασμα 10.



Γύμνασμα 11.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

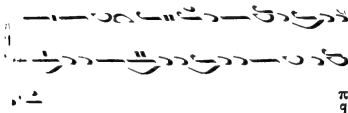
Τόνοι.

§ 10. Ὁ τονισμὸς ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ψαλμωδίᾳ ἐνεργεῖται ποικιλοτρόπως. Ἰδιαιτέρως ὁμοῦς ὑπάρχουσι δύο σημεῖα, ἅτινα ἐκτελοῦνται πιστότατα ὅ,τι καὶ ἐν τῇ Γραμματικῇ τῆς γλώσσης ἐκτελεῖται διὰ τῶν τόνων.

Εἶναι δὲ ταῦτα ἡ ὀξεῖα \sim καὶ ἡ βαρεῖα \backslash .

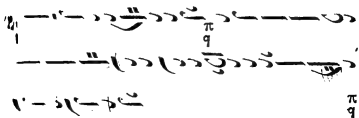
§ 11. Καὶ τὴν μὲν ὀξεῖαν μόνον τὸ ἴσον καὶ οἱ ἀνιόντες χαρακτῆρες, πλὴν τῶν κεντημάτων, δέχονται, οἱ δὲ κατιόντες μόνον ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ ὀλίγου. Ἀπαιτεῖται δὲ πάντοτε κατιῶν χαρακτῆρ μετὰ τὸν τὴν ὀξεῖαν φέροντα χαρακτῆρα.

Γύμνασμα 12.



§ 12. Τὴν δὲ βαρεῖαν δέχονται πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες, πλὴν τῶν κεντημάτων, τῆς ὑπερροῆς καὶ τῆς μῆ (οὕτω \sim) μετ' ἀντικενώματος (βλπ. Γ' μιν. 30) κειμένης πεταστῆς.

Γύμνασμα 13.



Σημ. Τόπον ὀξείας ἐπέχει καὶ ἡ μετὰ τοῦ Ἰσου σύν-
θεσις τοῦ ὀλίγου (\equiv) ἀπαιτοῦντος μεθ' ἐαυτοῦ ἰσότητη.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Χρονικά.

§ 13. Χρόνος λέγεται ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μελω-
δίᾳ ἡ τακτικὴ ἐν τῇ ἐκφορᾷ τῶν φθόγων ἀνεβίβασις
(ῥοῖς) καὶ καταβίβασις (θέσις) τῆς χειρὸς ἐπὶ τινος
ἀντικειμένου (συνήθως ἐπὶ τοῦ γόνατος). (*)

§ 14. Πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες οἱ ἑνα φθόγ-
γον ἐκφέροντες, ἔχουσιν ἀνὰ μίαν χρονικὴν προῦσιν
(ἐκτος τῆς ὑπορροῆς ἐχούσης δύο). Ἀλλ' ἐπειὴ πολ-
λάκις ἐν τῇ μελωδίᾳ γίνεται ἀνάγκη πλειότερας παρ-
τάσεως ἐπὶ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φθόγου, μεταχειρίζο-
μεθα τὰ χρονικά λεγόμενα σημεῖα. Εἶνε δὲ ταῦτα
τέσσαρα· τὸ κλάσμα $\frac{1}{2}$, ἡ ἀπλῆ $\frac{1}{4}$, ἡ διπλῆ $\frac{1}{2}$
καὶ ἡ τριπλῆ $\frac{3}{4}$.

§ 15. Καὶ τὸ μὲν κλάσμα τιθέμενον εἰς πάντα
τοὺς ποσοτικούς χαρακτῆρας, πλὴν τῶν κεντημάτων
καὶ τῆς ὑπορροῆς, δηλοῖ τὴν κατὰ ἕνα εἰσέτι χρόνον καὶ

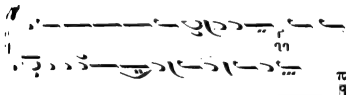
(*) Ἐκ τῶν χρόνων κατὰ τινὰ τάξιν ἐπανερχομένων ἀποτελεῖται
ὁ ρυθμός. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὡς ἀλύτου εἰσέτι διὰ τῆς
ἐκκλησιαστικῆς μελωδίας ἀποφεύγομεν νὰ πραγματευθῶμεν.

μετρίδῃ διατριβῇ εἰς τὸν φθόγγον τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος.

16. Ἡ δὲ ἀπλῇ τιθεμένη ὑπὸ τὴν ἀπότροπον καὶ τὴν ὑπορροήν, καὶ μετ' ἀντικενώματος (βλπ. § 34) ὑπὸ παντὸς ἐν γένει τοῦς ποσοτικούς χαρακτῆρας, δηλοῖ καὶ αὕτῃ τὴν κατὰ ἕνα εἰσέτι χρόνον διατριβῇ εἰς τὸν φθόγγον τοῦ φέροντος αὐτὴν χαρακτῆρος.

17. Ἡ δὲ διπλῇ καὶ ἡ τριπλῇ τιθέμεναι ὑπ' ὅλους τοῦς ποσοτικούς χαρακτῆρας, πλὴν τῆς πεταστῆς καὶ τῶν κεντημάτων, δηλοῦσι τὴν κατὰ δύο, ἢ τρεῖς εἰσέτι χρόνους ἡρεμον διατριβῇ εἰς τὸν φθόγγον τοῦ φέροντος αὐτῆς χαρακτῆρος.

Γύμνασμα 14.



Σημ. Ὑπὸ τὴν ὑπορροήν τιθέμεναι ἡ ἀπλῇ, διπλῇ καὶ τριπλῇ ἐννοοῦνται διὰ τὸν δεῦτερον αὐτῆς φθόγγον.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

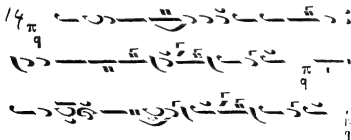
Ἀχρονα.

§ 18. Ἀχρονα ὀνομάζομεν τρία τινὰ σημεῖα, ἀτινα τιθέμενα εἰς τοὺς ποσοτικούς χαρακτῆρας, ἀπλῶς ἢ ἐν συνθέσει εὐρισκομένους, ἀφαιροῦσι τὴν ἀντίκουςαν αὐτοῖς χρονικὴν κροῦσιν (θέσιν), ἐκφέροντα τὸν φθόγγον αὐτῶν ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου. Εἶνε δὲ ταῦτα· τὸ γοργόν γ, τὸ δίγοργον γ', τὸ τριγόργον γ''.

α) Τὸ γοργόν.

§ 19. Τὸ γοργόν δέχονται, πλὴν τῆς πεταστῆς, πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες. Ἀπαιτεῖ δὲ τοῦτο τὴν ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος.

Γύμνασμα 15.

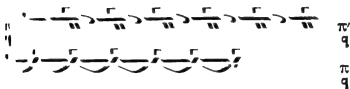


§ 20. Ἐν τῇ συνθέσει τῶν κεντημάτων μετὰ τοῦ

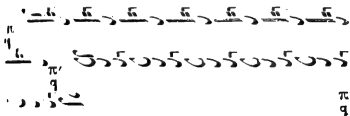
Αλίγου ($\frac{\Gamma}{\alpha} \frac{\xi}{\alpha}$) εύρισκόμενον τὸ γοργὸν ἐννοεῖται
 ἡμὰ κεντήματα, ὧν ὁ φθόγγος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ συν-
 θέσει ἐκρέεται πρὸ τοῦ φθόγγου τοῦ ὀλίγου, ἐν δὲ τῇ
 δευτέρᾳ ($\frac{\xi}{\alpha}$) μετὰ τὸν τοῦ ὀλίγου.

§ 21. Τὸ γοργὸν τιθέμενον ἐπὶ τῆς ὑπερροῆς ἐνύκει-
 ται διὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς φθόγγον. Ἐξυπονεῖται δὲ
 πάντοτε καὶ εἰς τὸν πρῶτον φθόγγον τοῦ συνεχοῦς
 εὐαφροῦ. $\gamma \gamma (= \xi \gamma)$.

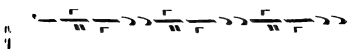
Γύμνασμα 16.

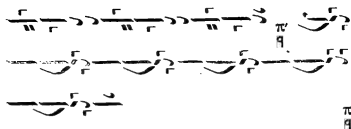


Γύμνασμα 17.

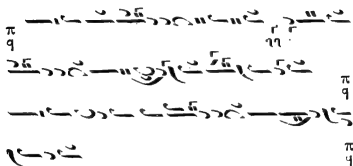


Γύμνασμα 18.



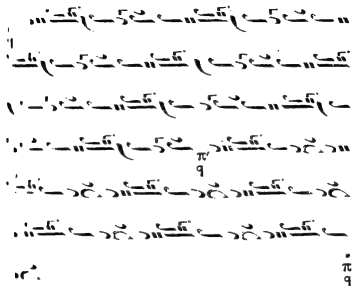


Γύμνασμα 19.



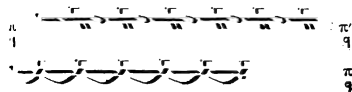
§ 22. Εἰς τὸ γοργὸν τίθεται ἐνίοτε καὶ ἡ ἀπλὴ οὖτω " καὶ σπανιώτατα οὖτω " Γ. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἐν τῇ κατὰ τὴν ἄρσιν ἐκφορᾷ τοῦ φθόγγου τοῦ φέροντος τὸ γοργὸν χαρακτῆρος κολλᾷ ἐπ' αὐτοῦ ἡ φωνή, οἶονεῖ μὴ θέλουσα νὰ ἐκφέρῃ τὸν φθόγον τοῦ ἐπομένου χαρακτῆρος, εἰς ὃν μεταδίδει, χωρὶς ν' ἀλλοιωθῇ ὁ χερόνος.

Γύμνασμα 20.



23. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει (· γ) ἀναχαι-
νίσει πως τὴν εἰς τὴν ἄρσιν ἐκπορὰν τοῦ φθόγγου τοῦ
μεροντος τὸ γοργὸν χαρακτηῖρας, χωρὶς ν' ἀλλοιωθῇ
τὸ μέτρον.

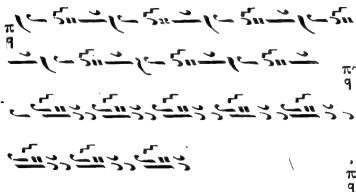
Γύμνασμα 21.



β') Τὸ δίγοργον.

§ 24. Τὸ δίγοργον $\text{π} \text{π}'$ δέχονται, πλὴν τῆς πετ-
στῆς, πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες. Ἀπαιτεῖ δὲ
τοῦτο τὴν ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου ἐκπορὰν οὐ
μόνον τοῦ φθόγγου τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος, ἀλλὰ
καὶ ἑτέρου μετ' αὐτόν.

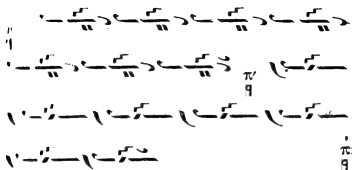
Γύμνασμα 22.



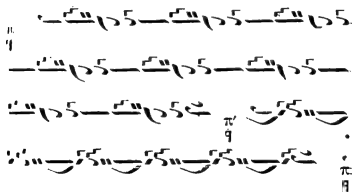
§ 25. Ἐπὶ τῆς ὑποροῆς τιθέμενον τὸ δίγοργον ($\text{π} \text{π}'$)
ἐννοεῖται δι' ἀμφοτέρους αὐτῆς τοὺς φθόγγους.

§ 26. Ἐν τῇ συνθέσει τῶν κεντημάτων μετὰ τοῦ
ὀλίγου εὐρισκόμενον τὸ δίγοργον ($\text{π} \text{π}'$), κα-
τὰ μὲν τὰς δύο πρώτας συνθέσεις ἐννοεῖται δι' ἀμφοτέρους
αὐτῶν τοὺς φθόγγους, κατὰ δὲ τὴν τρίτην διὰ τὸν φθόγ-
γον τῶν κεντημάτων καὶ ἑτέρου μετ' αὐτόν.

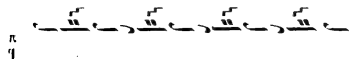
Γύμνασμα 23.

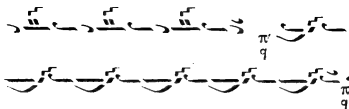


Γύμνασμα 24.



Γύμνασμα 25.

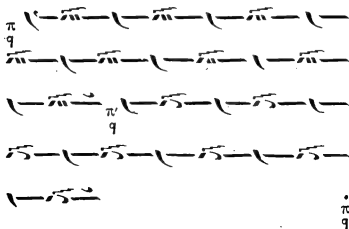




γ) Τὸ τρίγοργον.

§ 27. Καὶ τὸ τρίγοργον, δὲ τέλος, ὅπερ πλὴν τῆς πεταστῆς, πάντες οἱ ποσοτικοὶ χαρακτῆρες δέχονται, ἀπαιτεῖ τὴν ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου ἐκφορὰν τοῦ ρθόγγου τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος καὶ δύο ἔτι μετ' αὐτόν.

Γύμνασμα 26.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ὑστερόχρονα.

§ 29. Τὰ ὕστερόχρονα εἶνε τρία σημεῖα \neg , \neg , \neg , ἅτινα, μόνον ἐν τῇ τοιαύτῃ τῶν κεντημάτων μετὰ τοῦ ὀλίγου $\frac{\neg}{\alpha}$, $\frac{\neg}{\alpha}$, $\frac{\neg}{\alpha}$, συνθέσει τιθέμενα, ἀπαιτοῦσι τὸν μὲν πρῶτον φλόγγον, τῶν κεντημάτων, ἐν τῇ ἄρσει τοῦ προηγουμένου, τὸν δὲ τοῦ ὀλίγου ἐν τῇ θέσει μετὰ μιᾶς εἰσέτι χρονικῆς κρούσεως ($\frac{\neg}{\alpha}$), ἢ δύο ($\frac{\neg}{\alpha}$), ἢ τριῶν ($\frac{\neg}{\alpha}$).

Γύμνασμα 28.

π
9 $\neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha}$
 $\neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg$
 $\neg \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \pi' \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \frac{\neg}{\alpha}$
9
 $\neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \frac{\neg}{\alpha} \neg \neg \frac{\neg}{\alpha}$

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II'.

Χρονικὴ ἀγωγή.

§ 30. Χρονικὴ ἀγωγή λέγεται ἡ ταχεῖα ἢ βρα-
δεία ἐκπορὰ τῶν φθόγγων μελωδήματός τινος.

§ 31. Σημειοῦται δὲ ἡ χρονικὴ ἀγωγή ἐν ἀρχῇ,
ἐν μέσῳ καὶ ἐν τῇ μέσῳ ἐνίοτε τοῦ μελωδύματος, ὡς ἐξῆς·

$\overset{\text{Γ}}{\chi}$ (=Γοργῶς).

$\overset{\text{ΓΓ}}{\chi}$ (=Γοργότερον).

$\overset{\text{Α}}{\chi}$ (=Ἀργῶς).

$\overset{\text{ΑΑ}}{\chi}$ (=Ἀργότερον).

$\overset{\text{ΑΑΑ}}{\chi}$ (=Ἀργοσυντόμως).

Ἡμ. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἔθελεν ὑπάρχειν
ἡ μελωδία προτεθειμένη ἡ χρονικὴ ἀγωγή, ἐν-
σταίνει τότε αὕτη βραδεῖα οὕτω $\overset{\text{Α}}{\chi}$.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

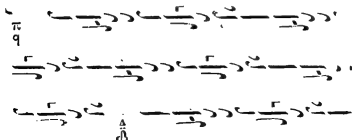
Τροπικά.

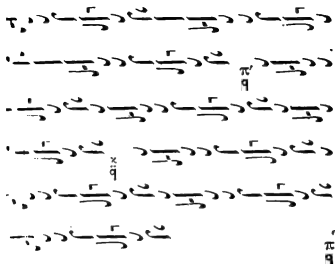
§ 32. Τροπικὰ λέγοντες ἐννοοῦμεν σημεῖά τιν' τιθέμενα ὑπὸ τοὺς ποσοτικούς χαρακτηῆρας, ἀπλῶς ἢ ἐν συνθέσει εὐρισκόμενους καὶ δηλοῦντα τὸν διάφορον τρόπον τῆς ἐκφορᾶς τῶν φθόγγων αὐτῶν πρὸς καλλιπυσμὸν τοῦ μέλους. Εἶνε δὲ ταῦτα τέσσαρα· τὸ ἀντικένωμα \rightarrow , ὁ σύνδεσμος \sim , τὸ ὁμαλὸν — καὶ τὸ ἐνδοφώνον $\text{—}\theta$.

α') Τὸ ἀντικένωμα.

§ 33. Τὸ ἀντικένωμα \rightarrow τιθέμενον ὑπὸ τὸ ὀλίγον, ἀπλοῦν, ἢ ἐν συνθέσει μετὰ τοῦ κεντρίματος, ἢ τῆς ὑψηλῆς, δηλοῖ τὴν ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου τετιναγμένην

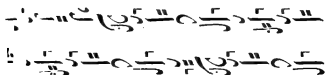
Γύμνασμα 29.

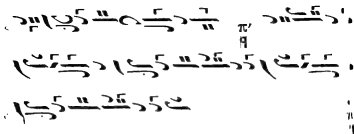





114. Μεθ' ἀπλῆς δὲ ὑπὸ πάντας ἐν γένει τοὺς προ-
 ικοὺς χαρακτῆρας, ἐκτὸς τῶν κεντημάτων, τιθέμενον
 ἡντικένωμος, δηλοῖ τὴν μετὰ κυματισμοῦ τινος ἐκ-
 τὴν τοῦ φθόγγου τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος καὶ
 τοῦ μετ' αὐτόν, κατιόντα πάντοτε καὶ ἄχρονον,
 καὶ ἐκκρεμῆ.

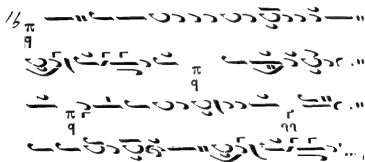
Γύμνασμα 30.






§ 35. Ἀντὶ τοῦ ἀντικενώματος μεθ' ἀπλῆς, ἡ πι-
ταστή δέχεται προσέτι ἐν τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ καὶ τὴν ὀξείαν
μετὰ κλάσματος, οὕτω .

Γύμνασμα 31.

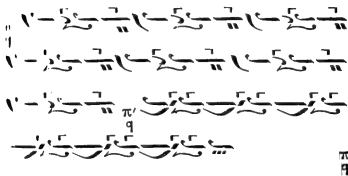


§ 36. Καὶ πρὸ μὲν τοῦ φέροντος τὸ ἀντικένωμα
χαρακτήρως δυνάτον ὅστις δὴποτε χαρακτήρ να ὑπάρ/ι.
εἴτε ἀνιών, εἴτε κατιών, εἴτε ἰσότης· μετ' αὐτὸν ἕμι-
ῖπεται πάντοτε κατιών (βλπ. Γύμν. 30).


β') Ὁ σύνδεσμος.

§ 37. Ὁ δὲ σύνδεσμος  συνδέει δύο ποσοτικούς χαρακτήρας μετ' ἀλλήλων οὕτως, ὥστε νὰ μὴ διακόπῃται ἐν τῷ μεταξύ τούτων τὸ ψαλλόμενον μέλος διὰ τῆς ἀναπνοῆς. Ἀπαιτεῖ δέ, ὅπως ἐκφέρονται ἀσθενῶς πρὸς καὶ μετ' ἐλαφροῦ τινος λαρυγγισμοῦ οἱ φθόγγοι τῶν οὕτω συνδεομένων χαρακτήρων.

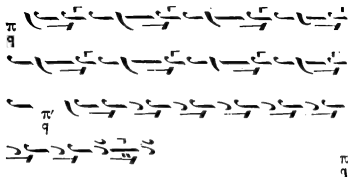
Γύμνασμα 38.



γ') Τὸ ὁμαλόν.

§ 38. Τὸ ὁμαλόν  ἀπαιτεῖ, ὅπως ὁ φθόγγος ἐκφέροντος αὐτὸ χαρακτήρος προφέρηται μετὰ τραχύου τινος λαρυγγισμοῦ. Τίθεται δὲ μόνον εἰς τὸ ἴσον καὶ εἰς τὸ ὀλίγον, ἀπλοῦν, ἢ σύνθετον εὐρισκόμενον. Ὑπολήθως συνδέει δύο χαρακτήρας, ὥς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἀπαιτεῖ ἀμφοτέρων τὴν ἐκφορὰν μετὰ τραχείος λαρυγγισμοῦ.

Γύμνασμα 33.



δ') Τὸ ἐνδόφῳνον.

§ 39. Τὸ δὲ ἐνδόφῳνον τέλος, ὅπερ σπανιῶτατα εὐρίσκεται ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς μελωδύμασιν, ἀπαιτεῖ, ὅπως ὁ ρηθὴς τοῦ φέροντος αὐτὸ χαρακτῆρος (ἀποστρόφου, ἢ ὑπορροῆς) ἐκφέρηται ἐνδοθεν διὰ τῆς ρινός, κλειομένου τοῦ στόματος.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

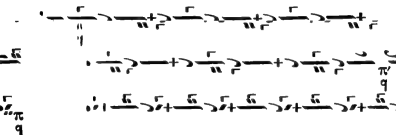
Παύσεις.

§ 40. Ὑἄλλοντες διακόπτομεν ἐνίοτε ἐν τῷ μεταξὺ τὸ μέλος στιγμιαίως, ἢ καὶ διαρκῶς. Τὴν διακοπὴν ταύτην ἐνεργοῦσι σημεῖά τινα, ἃτινα καλοῦνται

παύσεις (κενοὶ χρόνοι). Εἶνε δὲ αὐταὶ δύο εἰδῶν ἀνιγμιαία + καὶ διαρκῆς V , V'' , V''' .

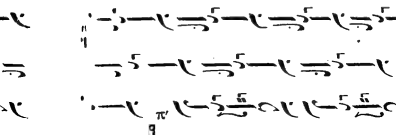
ἢ 44. Καὶ ἡ μὲν πρώτη διακόπτει τὸ μέλος στιγμιαίως, χωρὶς νὰ δαπανηθῇ χρόνος τις ἐν σιωπῇ.

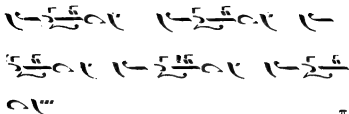
Γύμνασμα 34.



ἢ 42. Ἡ δὲ διαρκῆς παῦσις διακόπτουσα τὸ μέλος δαπανᾷ ἐν σιωπῇ ἕνα χρόνον (V), ἢ δύο (V'') ἢ τρεῖς (V''').

Γύμνασμα 35.





π
9

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

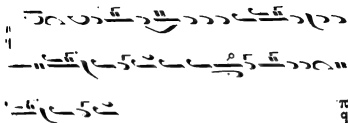
Φθορικά.

§ 43. Ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ μελωδίᾳ σημεῖα τινὰ, τὰ ἐποῖα ἐπιτιθέμενα, ἢ ὑποτιθέμενα εἰς τοὺς ποσοτικούς χαρακτῆρας, ἀλλοιοῦσι (ῥθειροῦσι) τὸ διάστημα τῶν φθόγγων αὐτῶν ἐκτρέποντα τοῦτο μεγαλείτερον, ἢ μικρότερον τοῦ φυσικοῦ. Ταῦτα ὀνομάζομεν *φθορικά* καὶ εἶνε συνήθως δύο· ἡ *ὑφέσις* ρ καὶ ἡ *δίεσις* σ.

α) Ὑφέσις.

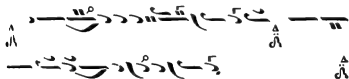
§ 44. Καὶ ἡ μὲν ὑφέσις ρ τιθεμένη ἐπὶ ποσοτικοῦ χαρακτῆρος ἀνιόντος ἀπαιτεῖ τὴν ἐκπορὰν τοῦ φθόγγου αὐτοῦ μικροτέραν τοῦ φυσικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

Γύμνασμα 36.



|| 45. Ἐπὶ κατιόντος δὲ χαρακτῆρος τιθεμένη ἐνίοτε ἡ ὕψις ἀπαιτεῖ τὴν ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου αὐτοῦ μεγαλειτέραν τοῦ φυσικοῦ διαστήματος καθ' ἕτερον ἡμῶν ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

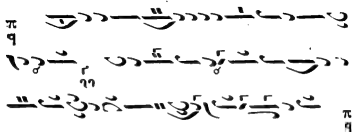
Γύμνασμα 37.



β') Δίεσις.

|| 46. Ἡ δὲ δίεσις ὑ τούναντίον ὑπὸ κατιόντα μὲν χαρακτῆρα τιθεμένη ἀπαιτεῖ τὴν ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου αὐτοῦ μικροτέραν τοῦ φυσικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ ἡμῶν ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος.

Γύμνασμα 38.



§ 47. Ὑπὸ τὴν ὑποροήν τιθεμένη ἡ διέσις (♩) ἐννοεῖται διὰ τὸν δεύτερον αὐτῆς φθόγγον (βλπ. Γύμν. 38).

§ 48. Ἐπὶ ἀνιόντος δὲ χαρακτῆρος τιθεμένη ἡ διέσις (ὅπερ σπανιώτατον) ἀπαιτεῖ τὴν ἐκφορὰν τοῦ φθόγγου αὐτοῦ μεγαλειτέραν τοῦ φυσικοῦ διαστήματος κατὰ τὸ ἥμισυ ἀπὸ τοῦ φθόγγου τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος.



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Παραλλαγή καὶ μέλος.

§ 49. Παραλλαγή λέγεται ἐν τῇ ἐκκλητιστικῇ μελωδίᾳ ἡ ἐμμελὴς κατὰ μέτρησης τῶν φθόγγων τῶν ἐν τινι μελωδήματι συντεταγμένων χαρακτήρων.

§ 50. Μέλος δὲ λέγεται ἡ ἐπὶ τῶν ἐμμελῶν φθόγγων τῶν ποσοτικῶν χαρακτήρων ἐκχρημογή τῶν λέξεων τοῦ μελωδήματος.

π
Τη πρεσβει α Κυ ρι ε ε παντων των Α

γι ε ωων και της θε ο το ο κου Ἀ την σην

ρη η νηνδος ημιν Ἀ και ε λε η σον η μας γι

μονος Οι κτιριμων

π
9



ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΑΣΚΗΣΙΝ



Γ π
 χ η Σω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου και ευ λο
 γη σον την κληρο νο μι αν σου π η νι κας τοις εχ θι
 λευ σι κx τε ναν τι ων δω ρου με νος η και το
 σον φυ λα α τ των δι α του σταυ ρου σου πο λι ε τε ευ μα ρ
 Γ π
 χ η Εν Ι ορ δα νη εχ πτι ζο με νου σου Κυ
 ρι ε η της Τρι α δος ε φx νε ρω θη προ
 π
 κυ νη σις η του γαρ Γεν νη το ρος η φωνη προ
 Δ
 μαρ τυ ρει σις Δ α γα πη τον σε υι ο ον

νυμζουσα^π q και το Πνευμα εν ει δει περι στε

μ^Δ ε βε βαι ου του λο γου το α σπρ λες ^Δη

" ε πι φρ νεις Χρι στε ε ο Θε ος ^Δη και τον

κ^π σμεν ρω τι σας δο ο ξα α σοι q

^π q Την κοι νην α ια στα σιν προ τευ σου πα θους

ηι στου με νος ^Δη εκ νε κρων η γει ρας τον Λα ζα

μιν Χρι στε ε ο Θε ος ^π q ο θεν και η μεις ως οι

ηι δες ^Δη τχ της νι κης συμ βο λα φε ρον τες q σοι ^π

τω νι κη τη η του θx νx του βο ω ω μεν ^Δη ω

ηx νx α εν τοις υ ψι στοις ^Δη ευ λο γη με νος ο

ερ χο με νος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

π
q

ζ
q

20
χ Των ου ρα νι ων τα γ μα α των το α γ γ λ

λι α μα q των ε πι γης αν θρω πων ^Δ κ ρ α τι

α προ στα ρι α q α χ ρ αν τε Π ρ θε νε σω ω σον

η μας τ ους εις σε κα τα φευ γον τας q ο τι εν

σοι τας ελ πι δας με τα θε ον ^Δ θε ο το κε

α νε θε ε με ε θα

π
q

21
χ q Πα νευ φη μοι Μ ρ τυ ρ ες υ μας ου χ η γ η κ α

τε κ ρυ φεν q α λ λ ου ρ α νος υ πε δε ξ α το η νοι

γῆσαν υμῖν ^π πα ρα δει σου πυυ λαι κκι εν τος

γε νο με νοι του ξυ λου της ζω ῆς α πο λου ε τε Χρι

στιω πρεσβευσατε ^π δω ρη θη η ναι αι ταις ψυ χαις

τιμων ^Δ τη ν ει ρη ν γιν και το με γχα ε ε λε ε ος ^π ^q

^π ^q Με γχα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον κκι

η γα λλι α σε το πνευμα μου ^Δ γ ε πι τω θε

ω τω σω τη ρι μου ^Δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την

α δι α φθο ρως Θε ον λο γον τε κου ου σαν ^Δ

την ^ρον τως θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^μ

^π
^γ ^ρ Α να ξα σε ως η με ρα λαμπρυνθωμεν

λα οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θ

να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρ

σο ος ο θε ος η μας δι ε βι βη σεν ε πι νι

κι ον α α δο ον τας ^μ

^ρ
Χρι σος α νε στη εκ νε κρων θη να τω ω θη ν

τον πα τη η σας ^Δ και τοις εν τοις μνη ^μ

ην χα ρι σα α με ε νος ^μ

^ρ
Α να ξας ο Ι η σους α ^μ

τὰ ἀφ' οὗ καὶ θωγ' προεῖπει πέν^Δ ἅ εἰδωκέν ημιν

τὴν αἰωνίον ζωὴν καί με γὰρ ἐλεεῖ ὁ

ὁ^π ὁ⁹

26 Δευτερομαρτίω μεν καὶ νον^Δ οὐκ ἐκ

πεπρωτὸς ἀγορεύου τε βραχέως γομεν^π ὅν⁹ ἀλλ

αφθαρσίᾳ πηγὴν^Δ ἅ ἐκ τ' αὐτοῦ ὁμῶς ῥήσιν

τοῦ Χριστοῦ^π ἐν ὧστέρεσσιν οὐ μεθεῖ^π θ⁹

27 Ἐπεὶ τῆς θείας φύλακος ὁ θεὸς ἡ γο

ρὸς Ἀβραάμ^Δ ἅ στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεῖκνυσθαι^Δ

γὰρ ἐσφοδρὸν ἀγγελοῦ διὰ πρὸς σὺν ὡς λεγόν

τα ^πσημερον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι

α νε ε στη Χρι στος ως παντοδου υ να α μοις ^π _q

28 Ορ θρι σω μεν ορ θρευ θα θε ος ^Λ και

αν τι μυ ρου τον υ μνον προς οι οι σω μεν τω Δε

σπο ο τη ^π _q και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ

νης η λι εν ^Λ πα σι ζω τιν ανα τε ελ λο οντα ^π _q

29 Κα τηλ θες εν τοις κα τωτα τοις της γης ^Λ

και συν ε τρι ψας μοχλευ ους αι ω νι ι ους

κα το ο χους πε πε δη με ε νων Χρι στε και τρι η

^π _q με ροις ως εκ κη τους Ι ω να ας εξ α νε στης του

τα

αφου

π
9

Ο παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σχα με νος

γε νο ο με νος ανθρωπος π πα σχει ως θνη τος και

δι α πα θους το θνη τον Α α φθα ρ σι ας εν δυ

υ ει ευ πρε πει αν π ο μο νος ευ λο γη τος των

πα τε ε ρων Α Θε ος και υ περ ε εν δο

ο ξος

π
9

Αι νου μεν ευ λο χ γου μεν προς κυ νου

μεν τον Κυ ρι ον Α

Αυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε

ρ^α η μι α των Σ^αβ^α των η β^α σι λ^ις και

κυ ρ^ι α ^π ε ο^ρ των ε ο^ρ τη και π^α

νη γυ ρ^ις ε σ^τι ι πα νη γυ ρ^ε ων ^Α

εν η ^π ευ λο γου ου μεν Χ^ρι σ^τον εις τους αι ω νας ^η

99 Ο α γ γε λος ε βο ο α τη ^Κε χα


ρι τω με ε νη ^Α Λ γνη παρθε νε χαι αι ρ^ι

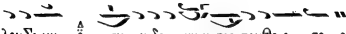
και π^α λιν ε ρω χαι αι ρ^ι ^Α ο σ^ας υι ος α

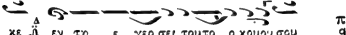
νε στητρι η μεροσ^α τα α ^π σου ^η

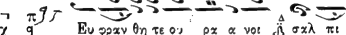
9 γ Φω τι ζ^ω φω τι ι ι ζ^ω η νε α ^Ι

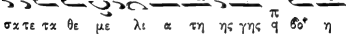
ε ρ^ευ σα λημ ^Α η γαρ δο ξα Κυ ρ^ι ι ου ι ^π

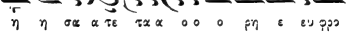

 σε α νε τει λε ^π q χο ρει ε νυ υ υν και α γαλ

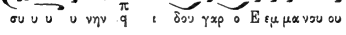

 λου Σι ων ^Δ q. συ υ δε αγνη η τερ που θε ο το ο

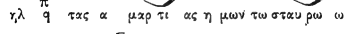

 κε ^Δ q εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου ^π q

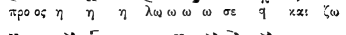

 χ ^π q Ευ ρραν θη τε ου ρα α νοι ^Δ q σχλ πι

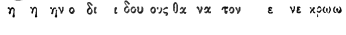

 σχ τε τα θε με λι α τη ης γης ^π q θο η


 η η σα α τε τα α ο ο ο ρη ε ευ ρρα


 συ υ υ υ νην ^π q ι δου γαρ ο Εεμ μαν ου ου


 γλ ^π q τας α μαρ τι ας η μων τω σταυ ρω ω


 προ ος η η η λω ω ω ω σε ^π q και ζω


 η η ην ο δι ι δου ονς θα να τον ε νε κρω ω

σε ε τον Α δαμ ανηστησας ωως φιλαα

α αν θρωωωωπος π
q

76 Το ρι λο τα ραχεν γενοστων Ι ου δαε

ων εν ω τι σα ασθε π
q που ει σιν οι Ιι

λα ατωπρο ος ε ελθο ον τεσγι ει πωσιν οι

φυλα αασσο ο ον τε ες στρα τι ωωω

ται π
q που ει σιν αι σφραγι δεσ του μνημα ατος π
q

που με τε τε εθη ο τα αφεις γι που ε πρα

θη η ο α α α α .πρα α α ατος π
q πω.

ε συ λη η θη ο ο θη σα αυρος π
q τι συχο ραν


τε: τε τη' ε γερ σιν του σιχ αυ ρω ω θε εν τος

πχ ρα α α νο ο ο μοι οι Ι ου δαι αι

αι οι π q α νε στη ο εν νε χροις ε λευ θε ε

ρος π q λαι πα ρε χει ει τωω κο ο σμω το με γα

ε ε ε ε λ ε ε ε ος π q

π q  Ερ χο με νος ο Κυ ρι ος προς το ε

κου ου σι ο ον πα α α θος π q τοις Α πο στολοις

ε λε γε εν εν τη η η η ο ο ο ο δω π q

Ι δου α νχ θαι νο μεν εις Ι ε ρο σο λυ υ

μχ η η και πχ ρα δο θη σε ται ο υι ος του ου

α ανθρωπω που ηη καθως γε εγραπται αι πε

ρι ι ι ι α α α αυ του q Δευ τε ουν και ημεις

κε κα θαρμε ναις δι α α νοι οι οι αις q συμ

πο ρευ θω μεν αυτω και συ στξα αυ ρω ω θω ω

μεν ηη και νε κρω θω μεν δι αυ τον ταις το βι

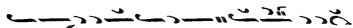
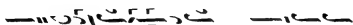



ι ου ου η δο ο ναις q ι νη και συ ζη η σω ω μεν

α αυ τω q και α κο σω μεν βο ω ω ω ν

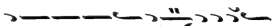




το ος α αυ του ηη ουκ ε τειεις την ε πι

γει ον I ε ρου σχ λημ δια το πα α θειν ηη

αλ λα α νη βαι νω προς τον πα τε ρα μου και


 πα τε ρα υ μων και θε ο ον μου και αι θε

 ο ο ο ον υ υ υ υ μων π και συν α

 νυ ψω υ μας εις την α νω Ι ε ε ρου σα α

 λημ η εν τη βα σει λει ει ει α α των

 ου ου ρα α α νων

π
q

94  Πεν τη κο στην ε ορ τα ζο ο με ν και

 πνευ μα τος ε πι δη η μι ι ι αν q και

 προ θε σμι αν ε πα γ γε ε λι ι ας η η και ελ

 πι ξο ος συμ πλη η η η ρω ω ω ω

 σιν π q και το μυ στη ρι ον ο ο σον ως με

γα α τε και αι σε ε βα α α σμι ι ι ι ον π
q

δι ο βο ω με εν σοι η Δη μι ουρ γε πρου

παν το ος Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α

α α σοι π
q

9η Γλω ωσσαις αα λο γε ε νων π ε και
q

νουρ γη σας Χριστε τους σου ος ους Μx α θη η

η τας π ι να δι αυ των σε κη ρυ ξω ω
q

σι η τεν α θα να τον λο γον και αι αι αι

θε ε ε ε ον π τον πx ρε γον τα ταις

φυ χαις αις η η μων το με γα ε ε ε ε λε ε

ε ε ος

π
q

ζο Παν τα χορηγει το Πνευμα το ο α

α α γιι ι ι ον π q βρυει προ ο φη η

τει ει ας η ι ε ρε ε ας τε ε λει ει

οι η α γραμ μα του σοφι α αν ε δι ι

ι ι δα α α α ξεν π q α λι εις θε ο

λο ο γους α α νε ε ε δειει ει ξεν π q

ο ο λον συ υγ κρο ο τει το ον θε ε σμο ον

της Εκ κλη σιι ι ι ας π q ο μο ου σι

ε και ο μο θρο ο νε η η τω Πα τρι ι και

τω ω Υι υι ω Ἦ Παρα κλη η τε ξο ο

ο ο ξα α α σοι

π 41 Με γα α λυ νο ον ψυ υ υ χη η

η μου ου ου τη γιν τι μι ι ω ω τε

ε ε ρα ν ^Δ και αι ε εν δο ο ξο ο τε ε

ε ε ρα ν τω ω ν α α νω στρα α α τευ

μα α α α των

π 9

42 Μυ στη η ρι ι ι ι ο αν ξε ε ε

π 9 νον ο ρω ω ω και αι πα α ρα α δο

π 9 ο ο ξο ο ν ου ρα νο ο ο ν το σπη η λαι

αι αι ον ^π θρο ο ο νο ον ^Δ χε ρου ου

ου ου βι κον την Παρ θε ε ε νον την φα α την

χω ω ρι ι ι ον ^π εν ω ω ω ω α νε

κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χριστο ο

ος ο θε ε ος ^Δ ον α θυ μνου ντες με γα

α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο μεν ^π ^q

49 Ο α αγγε λο ος ε ε ε

βο ο ο α α τη κε ε χα ρι ι τω ω

με ε ε νη η ^Δ Α γνη η πα ρ θε ε νε ε.

χαι αι αι αι ρε ε και πα λι εν ε ε ε

ρω χαι αι αι ρε ε ^Δ ο σο ος υι ο ος

α νε ε ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος εκ τα αα α α φου π
q

Φω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου

ου η νε ε ε α α I ι ε ε ρου ου σα

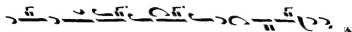

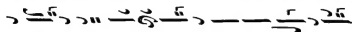

α α λη ημ ^π q η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι

ου ου ου ου ου εε πι ι σε ε α α νε ε

ε τει ει λε ε ^π q χο ο ο ρευ ε ε νυ

υ υ υν και α α γα α α αλ λου ου Σι ι

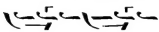

ι ων ^Δ συ υ υ υ δε ε α α α γνη η η


 ἡ τε ἐρ πού Θε ε ο ο το ο ο χε ε 

 ἐν τῇ ἡ ε ε γερ σαι τού ου το ο ο ο ο

 α α α α ου ο α α α ου ου ου

π
q

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α'. ΤΕΥΧΟΥΣ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Σελ.	44	Στοιχ.	7	Γύμνασμα	4 (*)	π q
»	45	»	2		(βλ. π. § 21)	
»	36	»	2			
»	»	»	9			ὅπως
»	39	»	13		Ἡ δὲ δίεσις σ	
»	44	»	4			π χ q
»	48	»	8			νι ι ους

Ἐἴτε ἕτερον ἀρῆται εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ ἀναγνώτου.



ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Ὅρισμός.	σιλ.
	ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄. Κλίμαξ.	5.
»	Β΄. Ποδοτικοὶ χαρακτῆρες.	8.
»	Γ΄. Σύνθεσις τῶν ποδοτικῶν χαρακτήρων.	14.
»	Δ΄. Τόνοι.	18.
»	Ε΄. Χρονικά.	20.
»	ΣΤ΄. Ἀχρονα.	22.
	α') τὸ γοργόν.	»
	β') τὸ δίγοργον.	26.
	γ') τὸ τρίγοργον	28.
»	Ζ΄. Ὑστερόχρονα.	30.
»	Η΄. Χρονικὴ ἀγωγή.	31.
»	Θ΄. Τροπικά,	32.
	α') τὸ ἀντικένωμα.	»
	β) ὁ σύνδεσμος.	35.
	γ') τὸ ὀμιλόν.	»
	δ') τὸ ἐνδόφωνον	36.
»	Ι΄. Παύσεις.	»
»	ΙΑ΄. Φθορικά.	38.
	α') Ὕψεις.	»
	β') Δίσεις.	39.
»	ΙΒ΄. Παραλλαγή καὶ μέλος.	40.
	Μαθήματα πρὸς ἄσκησιν.	42.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ

**Στοιχειωδῶν γνώσεων Ἑκκλησιαστικῆς
Μελωδίας. Τεύχος Β΄. καὶ Γ΄.**

ΜΕΛΠΗΤΩΡ, ἡ συλλογὴ ἐκ τῶν περιλαμβανόμενων
ᾠσμάτων, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΩΔΙΑΙ τοῦ αὐτοῦ.

Τιμᾶται Γρ. ἀργ. 7

Παρακαλοῦνται οἱ φιλόμουσοι κύριοι συνδρομηταί,
ὥπως, ἅμα τῇ παραλαβῇ τοῦ Α΄. τεύχους, εὐαρεστη-
θῶσι νὰ πληρώσωσι τὴν ἐκ 5 γροσίων συνδρομὴν των,
τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν θέλουσι καταχωρηθῇ ἐν τέλει
τοῦ Γ΄. τεύχους.